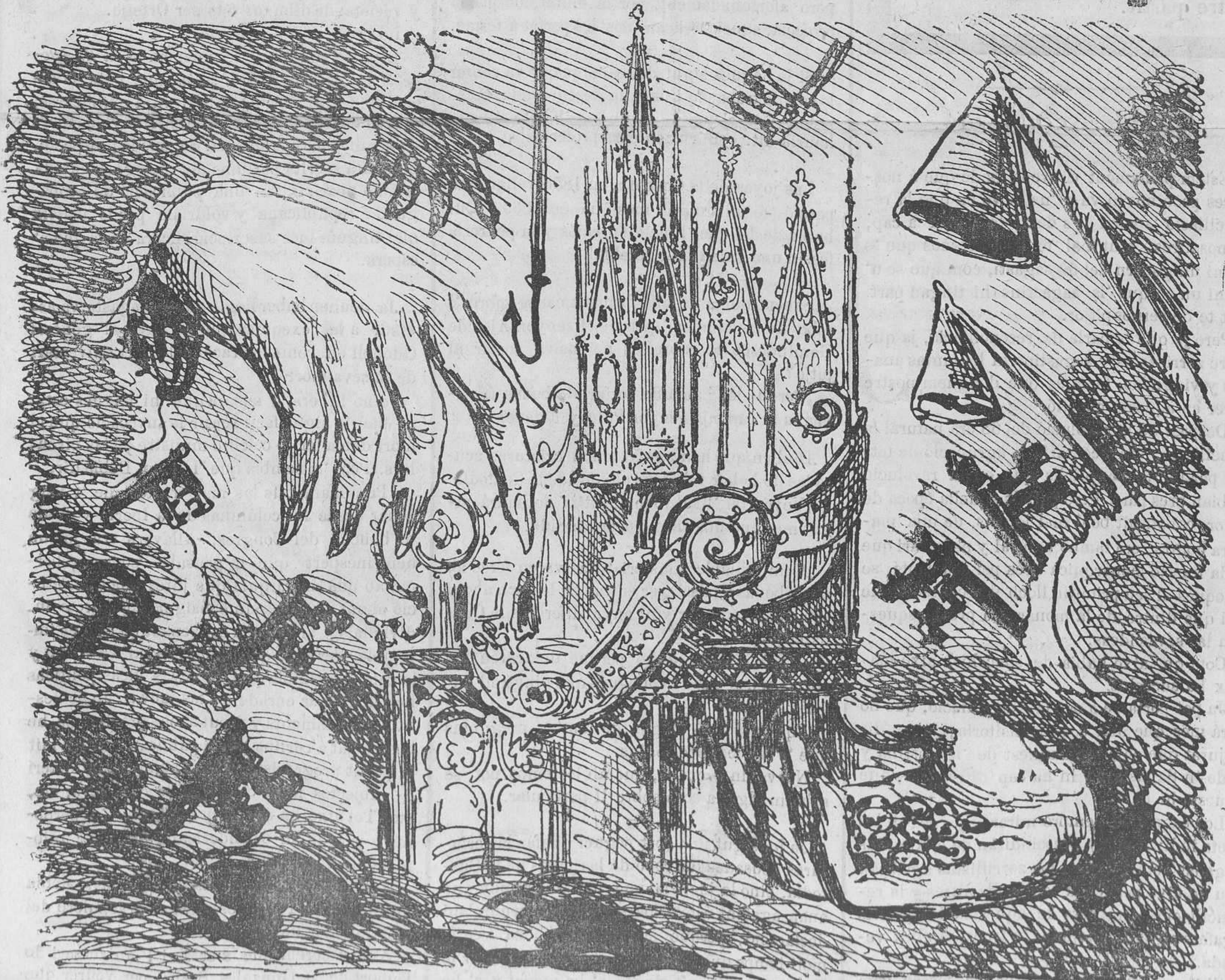

LA CAMPANA DE GRACIA

ACTUALITATS.

Segons sembla los segadors no hi han pres part ab l' assumpto; desbaratant de aqueixa manera la tradició popular.

LO PARTIT REPUBLICA FEDERAL DE GIRONA

acaba de sufrir una pérdida irreparable.

Lo ciutadà PERA BOIXA després de una llarga y penosa enfermentat, ha mort.

Conseqüent lliberal tota la vida, ha contribuït ab fé per tots los medis especialment desde la última revolució, á la propaganda de nostres principis, logrant engrosar no poch las filas de nostre partit en la seva provincia.

Va ser un dels individus de la Junta revolucionaria y lo primer que va donar lo crit de abaix los Borbons, y un dels fundadors del Círculo republicá federal de Girona. Home de sentimens humanitaris, amant de la caritat y de aixugar llágrimas per tot ahont podia, socorrent sempre emigrats. Será plorat per molta gent, y en particular pel nostre partit.

LA RECONCILIACIO.

Estem plenament convensuts de que á nosaltres poch nos hi va y 'ns hi ve en que la reconciliació 's porti ó 's deixi de portar á cap, A nosaltres, tant mal té de sabernos que 's formi un govern del tot sagastí, com que se n' formi un en que 'ls sagastins hi tingan part. Tot te de sernos pitjor.

Pero ja que 's parla de reconciliació, ja que entre zorrillistas y sagastins hi ha tantas anades y vingudas, forsa es que donguem nostre parer en aquesta cuestió.

Després de la revolució del 68 era natural la conciliació, era necesaria la agrupació de tots los partits monárquichs que en la revolució habian pres part. Però pasada aquella época de calor, constituït be ó mal lo pais, de una manera ó altra, era també natural y necessari que cada fracció monárquica tirés pel seu cantó, se coloqués al seu primitiu lloch y procures desde allí que dintre de la monarquia prevalessen las sevas ideas.

Com que aixó habia de succehir, aixó mateix ha succehit.

Ja pot portarse á cap la reconciliació, que no será mes que una cosa transitoria, ja pot dir lo jurat que entre 'l manifest de 'n Zorrilla y 'l de 'n Sagasta no hi ha cap diferencia, que aquesta hi es.

Los sagastins sempre mirarán de regull los drets individuals y prescindirán de ells tantas vegadas com pugan; los zorrillistas agafarán peu de aixó per fer la contra als altres y la reconciliació, com esta de aquestos dos partits agafats ab saliva dejuna, 's trencará altra vegada.

Si 'ls governants de Espanya fossen com haurian de ser y no com son, podriam suposar que la reconciliació tindria consistencia, però

com l' ambició predomina en un y altre gefe, no hi ha que esperar cap decisió sólida.

Podriam enganyarnos, però fins creyem que ni momentáneament s' unirán los progresistas.

¿Com pot lo senyor Zorrilla, apoyat pels cimbrios, unirse ab en Sagasta, apoyat fins pels carlins? De cap manera. Los mateixos elements que apoyan á un y altre treballarán perquè la fusió no tingui lloch, y en cas de que aquesta 's fassi, procurarán desferla per cualsevol motiu.

Aixis veyem que *La Esperanza* y demés periódichs carlins ja diuen que las ideas esposadas per en Cánovas del Castillo en las Cortes, las admetan, perquè están dintre del seu credo polítich, y tinguis en compte que en Cánovas del Castillo parlaba apoyant l' actual govern, fet y pastat per en Sagasta.

La valla, donchs, entre l' home dels punts negres y l' home de las circulars va fentse mes ample y no es possible salvarla ab la facilitat que alguns creuen.

Si la reconciliació 's logra será la flor de un dia y després quedarán las espinas de una flor.

LAS JOYAS DE LA CUSTODIA.

Molt temps fa que es pública veu que 'ls segadors tenen de robar la Custodia de nostra Catedral.

Creyam que la profecia s' habia complert, pero afortunadament, per la ciutat, no per la profecia, aquesta encara nos 'ha portat á terme.

Si jo hagués sigut del canonje que va rebre lo cop de trobar la Custodia desenjoyada, no sé si hauria esclamat: «¡Quin sacrilegi!» ó he si hauria dit: «¡Burles de las profecias!»

Las joyas de la Custodia en 1856 valian una porció de mils duros mes que en 1869. ¡Qui habia de dir que 'l metall preciós y la pedrería fessin una baixa tant notable!

Sabent que s' estava formant causa sobre 'l robo de las alhajas, ¿perqué 'l senyor Alcalde Gamindesco al rébrerlas no las va portar al jutje?

¿Perqué las habia de portar de bonas á primeras al canonje senyor Puig y Esteve?

Diuen que han agafat cinch criaturas acusadas de haber robat las alhajas de la Custodia.

¡Veyam si 'l tal robo al últim no haurá sigut mes que una inocenta criaturada!

¿Com rediable unas criaturas varen ferse ab claus bonas ó falsas per entrar en lo lloch ahont estava tancada per vuit anys diferents la Custodia?

¿Y com varen ferho porque deixessen las portas sense que 's conegué que ningú hi hagués entrat?

Aquestas son dugas de tantas preguntas que 's fan los barcelonins.

No vagin cremats, que ab lo temps pot sé sabrem alguna cosa sobre 'l particular.

Ja ha sigut una sort poguer agafar las criaturas acusadas del robo de las joyas de la Custodia, sino la justicia no tenia mes remey que anar agafant á tots los segadors y pendrelshi declaració, perquè ja que de pública veu fa molt temps que 'ls segadors tenen de robar lo Custodia, per molt menos s' ha agafat y s' ha pres declaració á molts subjectes en la causa de la mort de 'n Prim.

Lo diputat republicá en Pascual y Casas, en en lo Congrès va demanar al ministre de Foment que s' incautes de la Custodia de la Catedral de Barcelona, considerantla com un objecte arqueológich.

Si 's descuidan, ho anaban á fer uns altres, considerantla com un objecte de valor.

¿Com se sab que 'l tros d' or fos y 'l tros de plata també fosa, eranl' or y la plata que tenian las joyas que 's varen robar?

¿Que es un or y una plata de colors diferents?

BATALLADAS.

Diu la *Correspondencia*, que cada dia 's fa mes celebre, que 'ls republicans estan contra en Sagasta porque aquet sempre ha sigut l' acérrim enemich dels republicans.

¿Y aixó 's pot creurer? Cualsevol diria que 'ls republicans som enemichs de 'n Sagasta, porque aquet sempre ha estat amich de ells.

Dos llibres tenim que recomanar á nostres subscriptors, que tots dos se publican en Madrit. L' un de ells es l' almanach de *El Combate*, escrit pels redactors del periódich del mateix nom que ab tanta valentia 's portá defensant l' idea republicana. Los noms de Paul, Cala, Guisasola, Córdova y altres faran que aquet almanach tinga bona acceptació. Hi haurá sis retratos dels redactors de aquell popular diari, y varietat de dibuxos fets per Ortego.

Lo preu, será una pesseta.

L' altre llibre que recomanem es la *Enciclopedia republicana federal-social*, que baix la direcció de 'n Diaz Quintero va á publicarse, colabrant en ella tots los diputats y senadors de la minoria republicana. Segons lo prospecte, hi haurá escrits póstums del malográt ciutadà Adolfo Joarizti. Es una publicació de propaganda republicana y voldriam per lo mateix que tingués mes suscripció encara de la que s' espera.

Ja deuen haber llegit que 'n Sagasta va assistir á las exequias que 's feren al general Odonell en commemoració del quart aniversari de la seva mort.

Jo no hi era, y encara que hi hagues estat no hauria sigut facil sentir la invocació que al mort debia fer lo celebre ministre de las circulars. Però 'm sembla que 'l sento. Debia dir:

«Perdonam tots los mal tractes que 't vaig donar desde las columnas de la Iberia y desde 'ls banchs del Congrès. Allavors era jo un nen inespert que 'm pensaba poder governar ab una monarquia que jurés una Constitució ahont estiguessin consignats los drets individuals y ara estich convensut de que es imposible. Per aixó es que 'm poso al teu costat y encara 'm sembla pue las tevas ideas políticas han de deixar enradera á las mevas. Jo he destituit ajuntaments y diputacions provincials, he bastonejat á carlins y á republicans, he dividit al partit progresista, he fet pujar un ministeri ds subjectes molt coneguts de casa seva, etc, etc. Tot aixó ha de ser prou porque 'm perdónis y porque 'm consideris digne de ser unionista cuant ménos.»

Aixó, ab aquestas ó otras paraulas, debia murmurar D. Práxedes, devant lo sepulcre del ametrallador del Congrès.

Ara, esperem que 's celebri l' aniversari de la mort de 'n Gonzales Brabo, per veurer que hi podrá dir lo actual president de la Cámara popular.

Hem rebut un imprés dirigit al públich y firmat per lo ciutadà Pere J. Vergara, de Santa Cruz de Tenerife, rogantnos que l'estampem en nostras columnas baix la responsabilitat del firmant. Per las dimensions del escrit, no podem complaure al seu autor, però si direm que espresa que ha sigut estafat per la societat «El Porvenir de las familias,» que com ell n'hi ha molts de altres enganyats, ja que en la sola liquidació del any 1865, passa de vuitanta milions de rals la suma de las defraudacions.

Si algú té ó vol tenir tractes ab aquesta societat, que 's dirigeixi al senyor Vergara que li donará detalls.

Segons l'Igualdad, se parla del disgust que tenen en una gran casa de Madrit per causa del estat polítich de Espanya, y fins comensa á parlarse de un ruidós viatge á Italia.

No sabem la gran casa á que pot referirse l' nostre estimat colega, pero no podem menos de donar publicitat á aquesta noticia, per si algun dels nostres lectors está mes ben enterat. De totas maneras, siga la casa que 's vulga, un viatge á Italia no es una cosa tant mal pensada, sobre tot ara que vé l'ivern, perque en Madrit hi fa un fret que pela y en Italia 's pot buscar un racó mes resguardat dels vents.

En lo teatro Principal s'ha posat en escena *El músico de la murga*, drama, mes que comedia com la titula l' seu autor, del senyor Escrich, estrenada en Madrit l' any passat. L' obra no té cap ni peus; es inverosímil á tot serho y está plena de efectes rebuscats. Lo senyor Valero, no obstant, logra fershi aplaudir y aquet es lo millor elogi que podem fer del talent del célebre actor.

En lo discurs de rectificació del ciutadà Castelar, hi trobem esplicada de una manera magistral la vida del treballador, que no podem resistir al anhel de traduir-la, encara que estém convenuts de que en la traducció perderá molt en mérit.

Diu aixís:

«Mireu la trista sort del treballador. Naix, en lo niu de son bressol apenas té l' calor maternal, perque sa mare está allunyada de allí y adherida al taller. Creix sense instrucció y sense escola. Apenas sortit de l' infantesa, quan necessita aire, llum, moviment, jeteren penat! l' entregan al treball forsós. Funda una familia tant desgraciada com ell. Te fills, y no pot educarlos, y no pot mantenirlos. Arriba á vell, y está inválit, no conta ab ahorros y l' implacable societat l' entrega, com los antichs entregaban l' esclau anciá, á la fam, l' entrega á la mort en la desesperació y en la miseria.

«Mentrestant, en lo mon de la producció, tant plé de vida, tant superior al mon de la naturalesa, ha tingut la principal part del esforç sense tenir cap part del goig.»

Aquesta pintura es trista, pero es exacta; y 'ls que 'n vista de ella s' oposan encara á que l' treballador busqui 'ls medis que cregui mes convenients á millo. ar la seva sort, se fan criminals,

Ha dit lo senyor Rios Rosas, que la Internacional, si no es un perill de moment, es una amenssa pel porvenir.

Per certa gent, l' entrevéurer que pot millorar l' estat de las classes treballadoras, es una amenssa.

Fa una pila de tems que 'ns venen dient que 's troban prop de Melilla forsas del emperador de Marruecos per sometre als revoltosos.

¿Que van montadas á caball de tortugas aquestas forsas?

Veyam si aquesta cuestió será com la de Cuba, que desde que 's va comensar diuen que s' acaba.

Lo senyor Becerra sembla que en las Corts apoyará un proposició sobre abolicíó de la pena de mort.

Es de esperar que en aquesta cuestió també 's dividirá la majoría entre sagastins y zorri-llistas.

A nosaltres, al menos, nos sembla que l' dret á la vida, es un dret individual, y com á la colla de 'n Sagasta aquets drets los hi fan mal d' ulls, esperem que votarán en contra.

¿Sabem qui 's troba ab nosaltres? Lo senyor Capúz; per si no l' coneixen les direm que es un senyor molt campetxano y que ha produhit mes *grabats* ell que totas las verolas plegadas. Ve de Madrit despres de haver fet una excursió artística á Paris y á Lóndres. Li recomanem per poch que pugua, que no deixi de veurer Reus.

En la vetllada artística literaria, ab que lo senyor Granell va obsequiar á alguns de sos amichs en sa bonica casa del ensanxe se tocá, cantá y fins se llegiren versos, reinant en ella aquella armonía y confiansa propia entre artistas, pero lo que vasorprendrer al auditori, fou lo *nocturno* que ablaguitarra improvisá un distingit escultor que nos guardarem de estampar aquí son nom perque la seva modestia podria ferlo tornar *Roig*.

Las diputats que han parlat contra la Internacional y que votarán contra de ella apoyantse en que es immoral, també deurán votar contra la abolicíó de la pena de mort, perqué hi ha homens que tenen la vida immoral, y per assegurar-se de aixó no haurán de anar molt lluny, y per lo mateix es just que se 'ls mati.

Avuy comensan á visitar l' Exposició los albergats en las Casas de Beneficencia, invitats per la Comissió organitzadora de festas populars.

Alabem l' idea que ha tingut l' expressada Comissió al invitar á aquestos pobres sers que deuen la seva existencia á la caritat pública.

Lo senyor Cánovas prenent contestar al brillant discurs que va fer lo senyor Salmeron sobre l' Internacional, li diu entre otras gracias que descendeixi á la vida práctica. No creyem que l' diputat republicá ho fassi, perque la vida practica dels governants de avuy dia no es massa edificant, sino, que ho diguin las preguntas que cada dissapte 's fan en lo Congrés.

Diuen que la causa perqué no s' ha fet encara la conciliació, es la Internacional. Com que ab l' excusa de aquesta asociació, los sagastins han tingut á bé posar en tela de judici la ilegislabilitat dels drets individuals, resulta que la verdadera causa de que 'ls progressistas no s' hagin unit, es la cuestió del modo de enténdrer los drets individuals. Ja ho sabiam.

S' ha nombrat uua comissió per portar á cap l' obra de la Seu. Lo primer que tindria de fer es indagar que s' han fet totas las cantitats recullidas al objecte de molts anys á aquesta part.

Lo passamaner del costat de las escalas de la Seo, 'ls podrá informar sobre aquet particular.

Los estudiants varen fer ahir una manifestació que sortí de la Universitat vella y s' disolgué en la nova; ab lo objecte de que 's continuesin las obras del edifici universitari del carrer de Córtes, á fi de que pugan passar allí las classes.

L' Universitat vella, en efecte 's troba en un estat ruinós, indigne de Barcelona, y creyem de nostre deber consignar que 'ns adherim en un tot á la manifestació escolar.

Lo díjous passat va tenir lloch lo enterro civil de dos desgraciats obrers del Vulcano, que moriren á consecuencia de la desgracia que dias passats hi hagué en aquella fundició, que fou sentida per tota Barcelóna.

En lo enterro de aquestos dos infelisos, formaban l' acompanyament un numero notable de obrers, que volgueren donar ab aixó l' última proba de companyerisme als infortunats.

La empresa del Liceo, ab la seva célebre companyia, segueix fent prodigis.

Primerament se las va empendrer contra 'n pobre Meyerber; are las ha empres contra 'n Flotof. Pero senyor Baraldi: ¿que li han fet aquets senyors?

Ab lo *Barber de Sevilla* lo públich ne va sortir *afeitad*, y ab la *Marta*? Callin homens, callin. Si quan lo tenor deya, cantant la romansa, *Marta, Marta, io te adoro*, semblaba que se 'n burles.

Per supost que l' públich ja comensa á esjar escamat y lo qu' es al gran teatre del Liceo ni s' hi acosta.

¡Llastima de baix! Home, senyor David, per *baix* que siga es masa *alt* per aquesta companyia. Creguim no s' hi tracti ab aquets artistes.

Don Bernat segons digué la *Independencia*; ha enviat á Madrid unas bombas esplosivas ab las quals sens dubte, los internacionalistas de Matlleu debian voler destruir la propietat, la familia y la patria.

¡Bomba! Aquets progressistas cada dia fan descubriments nous.

Los agrahiriam molt que s' sentissen á dir que 's suspita que es algú de nosaltres lo qui ha robat las joyas de la Custodia, assegurim que, en lo mateix moment que 's vá fer lo robo, estavam menjant un mató á Pedralves.

—¿Ja ho sáben qu' aixó de la conciliació no ha sigut res?

—¡Ay ay! ¿Y qu' ha vist may res dels progressistas que fós alguna cosa?

—No,

—¡Y donchs, home!

Lo dimars de la semana entrant s' estrenará lo nou drama de D. Serafi Pitarrá titulat: —Lo rector de Vallfogona.

Vaginhi y no s' afaitin perque ab los informes que 'n tenim nos sembla que se 'n lleparán los bigotis.

Recepta pera ser progresista en poca estona.

Si no ho ets al punt pots serho no mes que fent aixó junt aná á dinar cada punt y cridar:- ¡ Viva Espartero! —

Ahir vám sentir dos que disputavan sobre si en Soler y Matas vá dur ell mateix los trosos de custodia á ca 'n Puig y Esteva ó si se 'ls va fer dur per un municipal.

No ve d' aquí no la cosa.

Lo cas es que ni ell ni lo municipal habian de durho allá hont ván portarho.

De la Séu fins al cantó robem custodias, robém custodias; de la Séu fins al cantó, tornen á darho quant fá pó.

—Lo discurs d' en Pí y Margall defensant á la Internacional m' ha acabat de convencer de lo que val tant eminent orador.

—¡Oh! Jo ja ho sabia antes.

—Jo també; pero ara ho sé mes,

Lo senyor Pascual y Casas diu que hademant al govern que se incauti de las joyas de la Custodia.

Ara si que 'ls canonjes diran:

—Si cuan nos ho han tornat los lladres nos ho ha de pendrer lo govern, tant se valia que no 'ns ho tornessen.

Com que 's tenir bon gust y estimar á las bellas arts á tant republicá no podém deixar de felicitar als distingits escenógrafos senyors Soler y Plá per la magnífica decoració de cementiri qu' han pintat per lo drama D. Joan Tenorio á n' al Teatro del Circo.

Estém segurs de que ha fet tanta por á n' als altres escenógrafos com la Internacional á n' ls panxas-contentas.

—Los que han robát las joyas de la custodia de la catedral no son ni progresistas, ni republicans, ni neos.

—¡Donchs que son?

—Lladres.

Estranyém que la *Independencia* que sempre que pot las canta tant claras á n' en Pitarra no hagi reparat de la manera que ara está abandonant l' art dramátich.

Ara per dos rals dóna una comedia en tres actes, orquesta en cada intermedi y *Café y copa*.

Lo telégrafo nos ha tramés la noticia de que lo sogre d' en Bismarch acaba de morir en Pomerania.

¡Mireu si es home de talent que fins del sogre ha sapigút desferse.

—Escolti; ¡Si cuant los progressistas estaban avinguts ja 'ns governavan tant malament, que farán ara que renyeixen?

—Voste mateix... treguí 'l compte.

—Escolti ¿Qui es mes sabi? ¿En Bismarch ó lo Baró da Beust?

—Veurás: en Bismarch es lo ministre d' una nació que ha guanyat, yel Baró ho es d' una nació qu' ha perdut.

—Donchs en Bismarch es lo sabi.

Voldriam que sortis certa la noticia de qué en la próxima semana ja 's donarán classes en l' Universitat nova,

Allí al ménos los estudiants no correrán lo perill de trancarse la nou del coll al enfonsarse algun sostre.

Pochs dias avans de robar las alhajas de la Custodia de la Catedral, s' habian robat també as alhajas y prendas de l' iglesia de Hostalrich.

¡Ja es una coincidencia!

Diuhen que al votarse en las Corts la cuestió de la Internacional, los radicals pensan anár-sen de la sessió. De aixó se 'n diu fé 'l pare y pinta.

Trentasis son los artistas catalans que han portat obras á la Exposició de Madrid. Si en cada provincia hi hagues hagut tres dotzenas de expositors, ja haurian tingut mals de cap en encabir tots los cuadros.

Si haguessem de aconsellar á la Junta de l' Obra de la Seo, li diriam que 's vengués totas las joyas de la custodia. Aixis no fóra fácil que las tornessen á robar.

¿Sabs que si 'l robo de las alhajas los hi hagues anat bé, se 'n haurian llepat los bigotis?

—¡Ca, home!; Si 'ls que sembla que ho varen fer, encara no s' afaitan!

Se parla de que 'l duch de la Torre, admetrá 'l manifest de 'n Sagasta y formarà ministeri.

Lo duch de Montpensier deu estar molt content de que en Serrano hagi abandonat la seve causa, porque un home de tantas caras val mes per enemich que per amich.

Lo diumenge haurem publicat la fulla 4.ª de la *segona serie* de PROCESOS DE LA COMUNA DE PARÍS.

La PRIMERA SERIE de dita obra forma un tomo ab retratos y láminas que fa molt goitj y val encuadernat á la rústica 8 rals,

També habém posat á la venta fa dias *Lo Foraster*, almanach chistosíssim plé de cuentos, epigramas y caricaturas que fan plorar de tant riurer. Lo preu es 4 rals.

Tot aixó y altres cosas ho trobarán á la libreria de Lopez Rambla del mitj 20.

ENDEVINALLA.

Mientras los que fan la ley tenen disputas y apuros, ell va cobrant los mills duros y no fa re.....

(La solució en lo número próximo.)

XARADA.

La primera res vol dir,
nom de riu es la segona,
y la tersa antiguament,
era el mateix que dir donya.
Es Fransa la tres y quatre
mes republicana d' Europa,
y segona junt ab quinta
en veuras mols, en las obras,
serveixen per pujar vigas,
grossas pedras, y altres cosas.
Es la gran cuestió del dia
lo tot, en la que 's proposa
treure 'l dret d' associació,
lo gsbern d' Espanya (*ab honra*).
La Solució, per suposat, dissapte.

« CORRESPONDENCIA DE LA CAMPANA. »

Lo Figuerench. Figueras. Aquell senyer es molt conegut nostre y 'ns hem ocupat moltes vegadas d'ell.—M. D. Tarragona. Sentim no poderlo complaure.—Boanegra. Barcelona. S' insertarán á son degut dia.—Un cura-parroco. Id. No es posible.—Practieant de apotecari. Id. Si hagues acabat com comensa l' hauriam posada ab molt gus.—Trist del Moli. San Feliu de Guixels. Sento no poderlo servir.—Belibar. Id. Id.—F. Ll. Gracia. Li done la enorabona.—F. V. Barcelona. Hombre, ¿que me cuenta V? ¿Casi estoy por creer que de resultados de lo que V medice va á cambiar de faz la cuestion de Oriente.—J. F. P. Barcelona. Vesté 'm envia un gereglifich y nosaltres no 'n posem. Per alló del pure... no s' apuri.—S. M. y G. Eixa Xarada tambe airá.—S. A. C. Id. Li posaré los cantars y 'l sonet —

LLIBRERIA ESPANYOLA,

RAMBLA DEL MITJ, 20.—BARCELONA.

LO FORASTER.

Passeigs satírichs per Barcelona.—Firas, exposicions y festas popular.—Consells saludables pels forasters.—Poesias articles y anedotas.—Guia de tots los carrers y plasas de Barcelona, Ensenxe y Barceloneta. Escrit per D. Pau Bonyages. Ab profusió de grabats pes T. Padró.

Lo preu d' aquest llibre, es de 4 rals per tot arreu.

PARIS A SANGRE Y FUEGO JORNADAS DE LA COMUNA.

Obra escrita per Luis Carreras é ilustrada con 26 grabados intercalados en el texto, dibujos de Padró, y dos láminas coloridas en la cubierta.

Forma un tomo casi fólco, á 2 columnas lectura compacta, y vale solo ¡¡¡ 5 reales !!!

Barcelona. Imp. de la V. y F. de Gaspar.

L. Lorz, edit.